

Colegiul disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

HOTĂRÂRE

21 februarie 2020
Nr. 59/2

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte   Cobzac Elena
Membrii   Pulbere Ruxanda
                          Botnaru Stela

examinând în ședință închisă contestația declarată de către Tofan Marin împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1287s-1547p/m din 18 decembrie 2019, emise pe marginea sesizării depuse la 23 octombrie 2019 asupra acțiunilor judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)-,

C O N S T A T Ă :

1. Argumentele sesizării.

La data de 23 octombrie 2019 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea înaintată de Tofan Marin, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) pentru faptele presupuse a constitui temeuri de abateri disciplinare.

În motivarea sesizării înaintate Tofan Marin a invocat că, prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul central, judecător Aurelia Cazacliu, din 6 februarie 2018 a fost admis demersul procurorului în Procuratura r. Criuleni, Ivan Repeșco cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații.

Nefiind de acord cu încheierea menționată supra a atacat-o cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, anularea încheierii ca una neîntemeiată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respins demersul procurorului Ivan Repeșco cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații și recunoscute încălcările grave a drepturilor și libertăților lui Tofan Marin de către judecătorul Aurelia Cazacliu și procurorul Ivan Repeșco.

Autorul sesizării a indicat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019 a fost admis recursul comun al avocatului Sorochin Iuri în interesele lui Tofan Marin, casată încheierea judecătoriei Criuleni, sediul central din 6 februarie 2018 și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a respins ca nefondat demersul procurorului în Procuratura r. Criuleni, Repeșco Ivan cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații.

Astfel, în viziunea autorului sesizării, acțiunile judecătorului Cazacliu Aurelia exprimate prin emiterea încheierii din 6 februarie 2018, sunt abateri grave, pentru care, judecătorul vizat urmează a fi tras la răspundere disciplinară.

A solicitat tragerea judecătorului Aurelia Cazacliu la răspundere disciplinară în temeiul art. 4 alin. (1), lit. g), i), k) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2. Poziția Inspecției Judiciare.

Examinând temeiurile expuse în sesizare, pentru tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), prin prisma normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 1287s-1547p/m din 18 decembrie 2019, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Tofan Marin cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), pe motiv că în urma verificărilor efectuate, nu au fost stabilite în acțiunile judecătorului vizat fapte, care ar putea fi încadrate conform art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

3. Argumentele contestației.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 1287s-1547p/m din 18 decembrie 2019, Tofan Marin a declarat contestație și, manifestându-și dezacordul cu decizia dată, a invocat că inspectorul-judecător nu a efectuat o investigație efectivă a sesizării, nu a întreprins toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de el în sesizare, și anume nu a verificat dacă a primit încheierea judecătorului în termen de 3 zile pentru a o putea contesta, nu i-a expediat referința judecătorului vizat pentru a face cunoștință cu ea și a se expune, nu a reținut constatările deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019.

A solicitat autorul contestației anularea deciziei Inspecției judiciare nr. 1287s-1547p/m din 18 decembrie 2019 și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani).

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor.

Potrivit art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 *"Completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor"*.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin.(1) din Legea nr. 178/25.07.2014 *"Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă"*, iar conform alin.(3) lit. b) din norma menționată *"Completele de contestație decid respingerea contestației ca neîntemeiate"*.

Art. 29 alin.(3) din Legea indicată supra stipulează că *"Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă"*.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestațiilor conchide că contestația declarată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Din materialele prezentate se constată că, petiționarul Tofan Marin nu este de acord cu constatările Inspecției judiciare, menționând că acțiunile judecătorului la emiterea încheierii din 06.02.2018, exprimate prin admiterea demersului procurorului în Procuratura r. Criuleni, Ivan Repeșco cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigaț, urmează a fi calificate ca adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la

care Republica Moldova este parte, fapt confirmat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25.09.2019.

Completul de examinare a contestațiilor menționează că, în contestație petiționarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspekția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

Art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel, se constată că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor constituie abatere disciplinară adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea judecătorului de instrucție Cazaclu Aurelia din data de 6 februarie 2018 a fost admis demersul cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații, obligat procurorul de a avertiza persoanele care vor asigura tehnic efectuarea măsurilor speciale de investigație cu privire la răspunderea penală pentru divulgarea secretului urmăririi penale, obligat procurorul de a prezenta instanței materialele acumulate conform prevederilor art. 132⁴ și art. 134³ Codul de procedură penală.

Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către Tofan Marin și de avocatul Sorochin Iuri în interesele petiționarului și, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019 s-a admis recursul comun al avocatului Sorochin Iuri și Tofan Marin, s-a casat încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul central din 6 februarie 2018, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care a fost respins ca nefondat demersul procurorului în Procuratura raionului Criuleni, Repeșco Ivan cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit Deciziei menționate, a fost constatat faptul că, la ordonanța de efectuare a măsurii speciale de investigații nu au fost anexate probe certe și plauzibile ce ar justifica presupunerea rezonabilă a organului de urmărire penală că persoana ar fi implicată în fapta prejudiciabilă aflată în gestiunea organului de urmărire penală.

De asemenea, în calitate de temei de casare, instanța de recurs a reținut faptul că prin ordonanța procurorului Repeșco Ivan din 2 mai 2018, Tofan Marin a fost scos de sub urmărire penală și, respectiv în conformitate cu art. 284 Codul de procedură penală, nu pot fi dispuse și efectuate măsurilor speciale de investigații, or aceasta este un act de reabilitare a persoanei.

Decizia Curții de Apel Chișinău este irevocabilă.

Completul de examinare a contestațiilor notează că, potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului *"judecătorii iau decizii în mod independent și*

imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare”.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 4 alin.(1) lit.b) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prevede răspundere pentru adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care republica Moldova este parte se reține că este necesar a se constata dacă abaterea a fost comisă intenționat sau din neglijență gravă.

Textul lit.b) definește abaterea disciplinară prin acțiune „intenționat” sau „neglijență gravă”, de o gravitate deosebită, ca o latură care presupune afectarea actului de justiție.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuții valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinată numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Ca urmare, pentru a putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unei îndatorii elementare profesionale cu consecințe grave asupra desfășurării actului de justiție, așa încât nerespectarea normelor de procedură și/sau materiale să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, fără justificare și cu consecințe deosebit de grave.

Faptele urmează să aibă consecințe grave prin încălcarea drepturilor părților, actul de justiție fiind afectat, prin ce s-ar fi adus atingere valorilor sociale, referitoare la realizarea activității actului de justiție, valori care sunt transpuse în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin lege și regulamente, a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător.

Așa dar, Completul de examinare a contestațiilor menționează că din materialele cauzei nu s-a constatat faptul că la examinarea demersului procurorului, judecătorul vizat, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, circumstanță ce exclude răspunderea disciplinată pe temeiul respectiv.

În același timp, Completul de examinare a contestațiilor reține ca întemeiată concluzia Inspecției judiciare că însuși dezacordul cu actul adoptat, cât și anularea lui, nu pot fi apreciate ca încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Așa dar, cercetând materialele examinate Completul de examinare a contestațiilor menționează că abordările petiționarei de existență în acțiunile judecătorilor vizați a temeiurilor de abateri disciplinare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) sunt neîntemeiate, iar faptele invocate nu pot fi încadrate ca temei de abateri disciplinare, or, nu s-a confirmat intenția sau neglijența gravă, precum și afectarea în mod direct a drepturilor participanților la proces, astfel lipsind elementele abaterii disciplinare invocate.

În același timp, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, de fapt, din analiza materialelor cauzei se constată îndubitabil că, faptele invocate de către

petiționar se rezumă la nemulțumirea acestuia cu hotărârea luată de către instanța de judecată.

În acest sens Completul de examinare a contestațiilor reține ca întemeiată argumentarea cu privire la faptul că, Curtea Constituțională prin mai multe hotărâri ale sale a subliniat, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decît prin procedurile judiciare stabilite și că un judecător nu poate fi tras la răspundere disciplinară numai pentru interpretarea neuniformă a legislației, prin aceasta fiind încălcate drepturile judecătorului de a gândi liber, de a trata legea diferit, deoarece judecătorul are obligația de a se conduce de normele de drept, determinînd mai întîi de toate legalitatea actului juridic, în baza căruia se va rezolva litigiul.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărîrii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

La fel, Completul de examinare a contestațiilor consideră important de reținut și faptul că, în conformitate cu art. 114, 115 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești și anume prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

Conform art.1 alin.(1) și (4) Legea cu privire la statutul judecătorului nr.544-XIII din 20.07.1995, *"puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri..."*

Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile art.19 alin.(3) al aceleiași legi *"Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărîrea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal"*.

Potrivit principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise, or, expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

În conformitate cu pct.7.3 din hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, *"controlul legalității și temeiniciei actului judecătorec poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale..."*

În această ordine de idei, Completul de examinare a contestațiilor conchide că Inspecția judiciară just a concluzionat că Consiliul Superior al Magistraturii, în virtutea

atribuțiilor sale atribuite prin lege, nu are drept să intervină în procesul de înfăptuire a justiției, respectiv să se expună în privința legalității și temeiniciei actelor judecătorești.

Totodată, cu privire la argumentul petiționarului precum că inspectorul-judecător nu a întreprins toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de el în sesizare, Completul de examinare a contestațiilor menționează că potrivit prevederilor pct. 10.23 a Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018, în procesul de verificare a sesizării, solicitarea de la persoana care a depus sesizarea a explicațiilor verbale și în scris, precum și probelor suplimentare în legătură cu faptele invocate în sesizare, este un drept al inspectorului-judecător și nu obligație, mai mult, dreptul acestuia survine în caz de necesitate, situație ce nu urmează din speța examinată.

Astfel, în lipsa constatării careva fapte ce ar indica că, în acțiunile judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), persistă elemente al abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția judiciară întemeiat a adoptat soluția anunțată de respingere a sesizării, decizia fiind una legală și întemeiată, fapt ce condiționează respingerea contestației ca neîntemeiate.

Prin prisma celor expuse, conform art. 27-28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar,-

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge contestația declarată de către Tofan Marin împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1287s-1547p/m din 18 decembrie 2019, emise pe marginea sesizării depuse la 23 octombrie 2019 asupra acțiunilor judecătorului Cazacliu Aurelia de la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani).

Hotărârea este definitivă, se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte

/semnătura/

Cobzac Elena

Membrii

/semnătura/

Pulbere Ruxanda

/semnătura/

Botnaru Stela